No. 2722 Zaterdag 29 Februari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

HET BOLSJEWISME LOKT.

Zo eindigden wij een artikel Zaterdag l.l. en deze week Dinsdag kwam de Curaçaose Volkskrant met een overgenomen artikel uit de communistische Tribune.

Het bolsjewisme lokt:

Het overgenomen **Tribune-artikel** droeg als koppen:

De arbeidersstrijd op Curaçao."
Geldmagnaten contra de „Volkskrant."
„Radio Holland in werking."

En nu weten onze lezers wel, waar het stuk over gaat; over de kwestie waarin ook wij ons geschaard hebben aan de zijde van de Volkskrant, omdat het recht aan deze zijde was en nog is.

Maar ziet men nu ook, hoe door het communisme munt geslagen wordt uit het onrecht, wat aan de arbeiders wordt aangedaan. Hoe het onrecht vruchtbare bodems maakt voor het communisme.

In alle staten en landen, ook op Curaçao, worden de strengste en meest uitgebreide maatregelen genomen om de samenleving tegen het communisme te verdedigen en zeer terecht. De behandeling immers van het geschil tussen Sovjet-Rusland en Uruguay voor de volkerenbonden, toonde nog eens weer, met welke geraffineerde middelen het Communisme in Zuid-Amerika tracht in te dringen, waar het trouwens al enige vaste voet heeft, zoals wel bleek uit de 13 officiële gedelegeerden, die uit dit werelddeel op het Sovjetcongres in Juli 1935 tegenwoordig waren.

Curaçao zeker als havencentrum zal dubbel voorzichtig moeten zijn, maar... met alle respect voor de genomen veiligheidsmaatregelen, ze zullen niet helpen, wanneeer men hier de bodem voor het communisme rijp maakt.

In een artikel „De eerste eis" van Zaterdag l.l. hebben wij erop gewezen, hoe de Paus zelf in Quadragesimo anno zegt, dat een verbetering van de sociale toestand **een eerste noodzakelijkheid is om het communisme te weren.**

„Wordt niet krachtig en zonder uit- „stel de uitvoering van deze dingen „ter hand genomen, dan behoeft nie- „mand zich in te beelden, dat de „openbare orde, de vrede en de rust „in de menselijke samenleving nog „met succes te verdedigen zijn tegen **„de predikers der revolutie."**

Op de R. K. Landdag te Amsterdam werd enkele weken geleden hetzelfde gezegd aan de Katholieke leiders door den bekenden socialen werker Mgr. Dr. Poels.

Wat onze politieke leiders voortdurend voor de geest moet staan is het feit, dat, wordt niet „zonder dralen" in volle ernst althans een krachtig begin gemaakt met werkelijk radicale hervormingen, die de grondslagen aantasten van de moderne heidense maatschappij — blijven in onze Europeese landen de regeringen nog lang talmen met een nieuwe „ordening" op de grondslag van het christelijk recht — wij dan zonder enige twijfel spoedig zeer korte metten te lezen krijgen, en dat — al komt daardoor het mensdom in nog groter ellende — na heel korte tijd aan deze chaos een einde wordt gemaakt met revolutionnair geweld.

Op een bodem waar de mens leeft in zekere welstand en in betrekkelijke tevredenheid, daar vindt het communisme geen kiemkracht.

Maar waar, zoals **Quadragesimo Anno zegt, de arbeider nog steeds leeft in de proletariërstoestand en nog steeds te** weinig verdient om zich door vermogensvorming uit die toestand op te heffen, daar zal de samenleving onmogelijk met succes kunnen worden verdedigd tegen de predikers der revolutie.

We hebben een droevig voorbeeld aan Spanje, het land waar door schromelijke nalatigheid van sociale maatregelen, het pauperisme het ergst was van alle **landen van Europa en wat dan ook** door Lenin aanstonds aangewezen was „als het land wat het eerst na Rusland de „zegeningen" van de Sovjet delen zou".

Het Bolsjewisme lokt!

Uit de wekelijkse nieuwsberichten van de F.S.V. News Service, weten we dat het de aandacht heeft gevestigd op ons eiland.

We merken het ook weer uit het artikel in de Tribune, waarin trouwens niet voor 't **eerst over Curaçao geschreven** wordt.

Maar laten wij ons niet inbeelden, zegt Quadr. Anno, dat de openbare orde, de vrede en de rust in menselijke samenleving nog met succes te verdedigen zijn tegen deze predikers der revolutie, wanneer wij niet krachtig en zonder uitstel de uitvoering van sociale verbeteringen ter hand nemen.

FULL SPEED: Zodra de eerste sneeuw is gevallen in de omstreken van Londen, ziet men de tobogans in actie om van de korte pret te genieten.

Het Familieloon.

's Pausen algemene stelling over het familieloon wordt in Quadragesimo Anno uitgedrukt in de volgende woorden:

„Op de eerste plaats moet aan den werkman een loon uitgekeerd worden, toereikend voor zijn eigen onderhoud en dat van zijn gezin."

Tenzij met enkele uitzonderingen werd vóór Quadrag. Anno een rechtsplicht tot betaling van relatief familieloon door den **individuelen** patroon niet aanvaard.

Wat is nu een **relatief familieloon?**

Een loon naar de familiestaat van den arbeider, een loon dat dus de arbeider in staat stelt — **als** hij gehuwd is en vader en **in zover** als de gezinsleden ten zijnen laste komen — niet alleen zichzelf maar ook zijn vrouw en al de kinderen te onderhouden.

Dat de Paus hier dit loon bedoelt blijkt klaar; want zo volstrekt mogelijk spreekt hij hier, dat het loon moet toereikend zijn ook **voor zijn gezin.** Ten opzichte nu van **al** zijn kinderen, niet alleen het 1ste, 2de of 3de heeft de vader de onderhoudsplicht; zij allen behoren tot het gezin. Maar evenmin wil dit zeggen, dat steeds alle leden van het arbeidersgezin ten laste van den huisvader komen. In bepaalde omstandigheden — waarover later meer — kunnen en moeten zelfs die leden voor hun eigen onderhoud, geheel of gedeeltelijk zorgen.

Daarom vervolgt Quadr. Anno:

Wel is het billijk, dat ook de overige leden van het gezin, elk naar vermogen, het hunne bijdragen voor aller gemeenschappelijk onderhoud...; maar het is een verfoeilijk misbruik, jonge kinderen en zwakke vrouwen uit te buiten. De huisvrouwen moeten eigenlijk binnenshuis of in de onmiddellijke omgeving haar werkkring hebben, zij moeten zich kunnen geven aan de huishouding. Daarentegen is het een schandelijke wantoestand, die met alle middelen uit de weg geruimd moet worden, dat huismoeders zich door het karig loon van haar man gedwongen zien, buitenshuis voor de kost te gaan werken, zodat haar eigenlijke zorgen en plichten, met name de opvoeding der kinderen, worden verwaarloosd.

Daarom moet met alle kracht ernaar gestreefd worden, dat de huisvader een loon ontvange, dat ruim genoeg is, om behoorlijk te voorzien in de gemeenschappelijke gezinsbehoeften.

Wat de Paus hier bedoelt met het woordje „behoorlijk" blijkt duidelijk uit de andere plaatsen der encycliek waar gezegd wordt „wat naar rang en plaats nodig is voor het onderhoud van den arbeider, zijn vrouw en kinderen." Of wat de encycl. Rerum Novarum zegt: „een loon ruim genoeg om daarmee zichzelf, zijn vrouw en kinderen **onbekrompen te kunnen onderhouden."**

„Wanneer dit laatste in de tegenwoordige omstandigheden niet altijd het **geval zal kunnen zijn, dan eischt de sociale rechtvaardigheid,** dat ten spoedigste hervormingen worden ingevoerd, van dien aard, dat aan elken volwassen arbeider een loon, als boven bedoeld, worde gegarandeerd."

Wat bedoelt de Paus hier met „Tegenwoordige omstandigheden"?

Niet de tegenwoordige **crisis.** Maar uit andere teksten in Q. A. blijkt dat de Paus hier op het oog heeft de **tussentijd,** waar de bedrijfschappen, (waarover later) nog niet volkomen zijn ingevoerd, maar toch de onhoudbare toestand op de arbeidersmarkt zonder uitstel maatregelen eist ter beteugeling van de klassenstrijd.

En een dier maatregelen voor die tussentijd, welke de Paus hier op het oog heeft, zijn de hervormingen, wijzigingen, die aan den volwassen arbeider garanderen een loon, dat „ruim genoeg is, om behoorlijk te voorzien in de gemeenschappelijke gezinsbehoeften", hervormingen dus waardoor het relatief familieloon regel wordt.

Want in „de tegenwoordige omstandigheden" bij de individualistische geest in de economie, die de arbeid alleen ziet als „gewone koopwaar", is het voor een goedwillend patroon haast onmogelijk om „zulk een loon", het familieloon te betalen. De onmogelijkheid om te concureren met anderen, die het familieloon niet betalen, vooral in **bedrijven waar** het arbeidsloon een zeer belangrijke factor is in de kostende prijs, belet meermalen zelfs den meest sociaal-voelenden patroon zulk een loon uit te keren.

Een algemene regeling is nodig, die allen bindt en de lasten over heel de industrie of tak van industrie gelijkelijk verdeelt; die dus uitwerkt dat geen patroon er belang bij heeft, **een ongehuwden of gehuwden arbeider met geen of** weinig kinderen in dienst te hebben, en dat de arbeider met veel kinderen wordt geweerd op die titel.

En zulks reeds vóórdat de „bedrijfschappen er zullen zijn. Kan deze regeling tussen beider organisaties, dus in de zgn. „vrije maatschappij, getroffen worden, dan des te beter; de groep „Kapitaal", uit algemeen belang daartoe verplicht, doet dan wat de sociale rechtvaardigheid van haar eist. Kan de regeling niet tussen beide groepen, b.v. wegens het ontbreken van voldoende organisatie, bereikt worden, dan zal de Staat **subsidiair** moeten optreden met dergelijke maatregelen, die dan verplichten uit wettelijke rechtvaardigheid.

In het laatste citaat spreekt de encycliek nog van „worde gegarandeerd." Hetwelk niets anders zeggen wil dan dit: elke volwassen arbeider moet de **zekerheid** hebben, dat **als** hij trouwt, en dat **als** hij kinderen krijgt, huisvader wordt, hij zulk een loon zal ontvangen, dat voor **de behoorlijke verzorging** van de gemeenschappelijke gezinsbehoeften, die er dan zullen zijn, ruim genoeg is, bijv. in de vorm van huwelijks- en kindertoelagen. Maatregelen, die daartoe dienen, fondsen of wat dan ook, zijn dan die „hervormingen", welke om het algemeen welzijn, en dus uit sociale rechtvaardigheid moet worden ingevoerd. De ongehuwde volwassen arbeider zal geen gezinsloon, ook niet een absoluut, ontvangen. Maar wèl zal hij de zekerheid hebben, dat **als** hij eens gehuwd en **als** hij eens vader zal zijn, hij een loon **zal** ontvangen, ruim genoeg om behoorlijk te voorzien in de gemeenschappelijke gezinsbehoeften, hoe groot het aantal kinderen ook zijn zal dat ten zijnen laste komt.

De huidige regering in Frankrijk en het Katholicisme.

We hebben al aanstonds bij de vorming van het Kabinet Sarraut onze vrees geuit, voor de politiek van dit nieuwe Kabinet.

Uit wat we in de mail thans lezen, blijkt echter, dat het program, waarop we zijn afgegaan, heel wat milder was, dan de houding, welke tot uiting kwam bij de besprekingen in het Franse parlement.

Het is thans een feit, dat het socialisme en communisme thans in Frankrijk heersen en zelfs de medeoverwinnaars, de radicaal-socialisten, zullen het gelag moeten betalen.

Maar dan stelt men zich toch ook de vraag, hoe het mogelijk is, dat in het katholieke Frankrijk de God- en Kerkhaters absoluut de overmacht hebben en regeren, alsof zij alleen heer en meester

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

28)

— „Straks zeide u," — en Wens keek op zijn polshorloge — „dat hij alle ogenblikken kon komen: sinds is er al een uur verlopen!"

— „Het spijt me," zei Victor „minder voor u dan voor mezelve: indien Hubert hier was, dan zou hij wellicht graag aan uw nieuwsgierigheid voldoen en u alle inlichtingen verschaffen nopens zijn handelingen van die beruchte dag. U zult er dus nu wel van afzien me nog meer tijd te benemen?"

Die spotternij liep over Wens heen als water over zwanenpluimen.

— „Ge maakt u zenuwachtig... en ge hebt ongelijk!... Ge meent u te kunnen loswerken van de solidariteit met uw broer; maar het blijft niettemin een feit dat ge gemeenschappelijke belangen hebt."

— „Gemeenschappelijke belangen?... Daar lach ik mee!... Gemeenschappelijke belangen, wanneer Hubert getracht heeft me enkele juwelen van moederzaliger te ontroven?!... Gemeenschapp..."

Men klopte op de deur, de meid kwam binnen en zeide tot Vorobeïtchik, dat men hem aan de telefoon riep. Wens **ging weg en kwam eerst vijf minuten** later terug; hij nam den rechter even terzij en fluisterde hem iets in het oor. Bure schrok er zodanig van dat hij het haast luidop wilde herhalen, maar Wens gaf aanstonds teken te zwijgen.

— „Dat is ongehoord!" stotterde Bure... „Dat... dat is ongehoord!... Mr. Hicklet!" Hicklet schrok en de punt van zijn potlood brak.

— „Hicklet... waaraan denkt u?... We rijden onmiddellijk weg!"

XII.

Gesloten lippen.

Nu en dan schoven donkere wolken vóór de maan; Max Hartog zat op het terras aan een klein tafeltje bij het licht van een der lampen uit de salon; tegenover hem zat Clémence Bijl, onbeweeglijk en zonder een woord te spreken. Ze hadden samen gegeten en tevergeefs had Max getracht met haar in gesprek te komen, maar nooit iets meer tot antwoord gekregen dan een hoofdknikje, of een „ja" of „neen"; hij had dan ook maar alléén de fles bourgogne leeggedronken die hij voor hen beiden uit de kelder haalde.

— „Kijk eens!" zei ze plots, „zwarte vlinders!..." en haar witte hand wees naar de lamp waar enkele nachtkapellen nu en dan tegen aanvlogen.

— **„Uw verbeelding bedriegt u weer,"** zei Max lachend, „het zijn geen zwarte, maar natuurlijk-gekleurde vlinders."

— „Denkt u dat?... Ik zou durven wedden dat ze zwart waren!..."

Hij geeuwde en strekte zijn benen uit.

— „Wat ziet u toch juist!" zei ze „en wat zijt ge sterk!... Is 't mogelijk dat ge straks nog schrik hadt?..."

— „Daar moogt ge niet aan twijfelen,' antwoordde hij, „sinds de moord ben ik bang geworden en voel ik me ellendig."

— „Ik ook," zei ze.

— „Heeft die Vorobeïtchik iemand gestuurd zoals hij beloofde?..."

— „Ja. Al een vol uur wandelt daar in de laan een man gestadig op en neer. Waarom nu nog bang zijn?..." en ze zuchtte. „Op dit ogenblik bestaat er wellicht geen gevaar meer... en dat is eenvoudig een nare droom geweest..."

— „U praat er zo maar op los!" zei hij toornig. „Als hij aangehouden wordt zal hij zich verdedigen; hij zal alles op mijn rug schuiven... En wie zegt u dat men hem niet geloven zal?..."

— „Ik... ik heb nooit kunnen begrijpen dat iemand die onschuldig is aan een misdaad, bang behoeft te zijn. Ik heb nog altijd een blind vertrouwen in de gerechtigheid, zoniet die der mensen, dan toch in die van God.. Hij die zichzelf niet vreest, hoeft een ander niet te duchten... Indien ik moest beschuldigd worden van een misdaad die ik niet bedreven had of waaraan ik op generlei wijze meewerkte dan zou ik iedereen wel overtuigen van mijn onschuld... De klank der waarheid klinkt zuiver en kan niet liegen..."

Max grijnslachte, neeg wat meer naar haar toe en sprak:

— „Zulke gevoelens strekken u tot eer, maar u redeneert juist als een bakvisje!... Zoudt ge bij voorbeeld durven beweren dat gij niet medeplichtig zijt volgens uw inzichten?... Wees openhartig, Clémence, jegens uzelf en jegens mij ge hebt meer dan eens, zoniet gewenst, dan toch gehoopt dat mijn tante sterven zou... En wie zegt u dat ge niet eerdaags wegens het geheime aandeel dat ge hadt in deze wandaad, zult gestraft worden... zó streng als de moordenaar zelf zult ge gestraft worden door den onzichtbaren alwetenden Wreker waarvan u spreekt?... Hij die iemand doodt, uit eigen belang, is vaak en zonder het te weten, het werktuig slechts van een anderen moordenaar die zelf misschien onbewust is van zijn machtige invloed en van zijn verantwoordelijkheid. Een voorbeeld: ge verlangt ongeduldig naar de dood van een bloedverwant en 's anderendaags of een tijd daarna wordt die mens vermoord door een onbekende... Zoudt ge dan, uw geheime verlangens verwezenlijkt ziende, niet u zelve de vraag stellen „of ge niet de ware dader zijt"? Zeg eens: degene die iemand doodt en onmiddellijk gestraft wordt..., is die volgens u schuldiger dan diegene die doodt zonder gevaar van ontdekt te worden; die doodt in gedachte, in verlangen en verborgen blijft als een spin in haar web! De eerste heeft het slachtoffer van kant gemaakt... maar de tweede had het reeds uitgekozen en aangeduid!"

— „Het kan ook wel dat een misdaad steeds het gevolg is van een soort betovering, van een onbewuste betovering van hem die handelt door dengene die denkt!... Is het u nooit opgevallen dat er zóvele misdrijven gebeuren, om zó'n belachelijke, nietige, bekrompen reden?... En die moorden dan die bedreven worden zonder enige billijke reden, door mensen die dan „zot" verklaard worden?... Iedere keer dat ik de bijzonderheden van zulke misdaden lees, vraag ik me af vanwaar of van wie wel dat geheime bevel kan komen waaraan die onverantwoordelijken automatisch, willoos gehoorzamen?... Geloof me, Clémence, met een beetje schranderheid of scherpzinnigheid zou men dan als eerste oorzaak of als oorsprong van iedere moord kunnen ontdekken: een samenraapsel van allerlei hatelijkheden die werken als vergiftigde drank! Maar het gerecht is nogal snelwerkend, vereenvoudigend en het beschikt tenslotte ook maar over louter-menselijke middeltjes..."

— „Allemaal drogredenen!" zei Clémence. „En u maakt lelijke sprongen met de vrije wil van den mens! — Een misdaad is niets anders dan het feit: van het inzicht over te gaan tot de daad!"

— „En hoe noemt u dan diegenen," die vastbesloten zijnde die daad te stellen, nochtans belet worden dit te doen door een onvoorziene omstandigheid of door een gebeurtenis die onafhankelijk is van hun wil?... Vorobeïtchik zoekt één moordenaar, maar hij verdenkt er wel 4 of 5, of nog meer!... Van die vijf zijn er ongetwijfeld vier niet medeplichtig wegens het feit dat de vijfde persoon eerder en rapper handelde dan zij. En wanneer die vijfde man zal aangehouden zijn en veroordeeld, dan zullen die vier andere — toevallig deftige mensen — naar hartelust en ongestoord, hem kunnen beoordelen en schandvlekken!"

Clémence kon maar niet raden waar hij zo plots die zonderlinge welsprekendheid vandaan haalde.

— „En dáár hangt dus iemands onschuld van af: van een auto-defect, van een uurwerk, dat enkele minuten vooruitloopt of achterblijft?"

wordt vervolgd.

in het land zijn.

Het antwoord op deze vraag ligt niet heel ver weg. Op de eerste plaats moeten we het bedroevende verschijnsel constateren, dat in brede kringen der Franse katholieken de echte oerliberale opvattingen nog overheersen: God, Kerk en moraal zijn goed voor het particuliere leven, maar in het openbare leven hebben ze geen betekenis. Zo kan het voorkomen, dat overigens practiserende katholieken in de linkse rijen gevonden worden en daar zelfs vooraanstaande posities innemen. Mededoen aan de anticlericale strijd, die de invloed der Kerk steeds meer verdringt.

Maar daarnaast wordt, ook in Franse kringen, zeer sterk het gemis gevoeld aan een grote politieke organisatie, welke op katholieke basis gegrondvest is. Men bezit in Frankrijk de laatste jaren een katholieke liga, waarvan generaal de Castelnau de geniale leider is. Zij heeft er ongetwijfeld veel toe bijgedragen om het katholieke réveil in Frankrijk — dat wij ook in de gevolgen niet gaarne zouden onderschatten — te verlevendigen. Maar op het politieke terrein, waar toch, zoals steeds in de loop der eeuwen, ook nu de stijd tegen Kerk en godsdienst gevoerd wordt, heeft de liga bitter weinig invloed. Zelfs in overwegend katholieke streken vermag zij het onrecht tegen de Kerk niet te voorkomen of ongedaan te maken.

Daartoe zou nodig zijn, dat de katholieken hun politieke geschillen, over regeringsvorm of andere problemen, lieten rusten, om in een politiek aaneengeschaard eenheidsfront de strijd tegen de kerkvervolgers aan te binden. Voor alles, boven alles, nietegenstaande alles, heeft Z. H. Paus Pius XI zelf gezegd, moeten de katholieken één zijn. Men kan, als men de rotte parlementaire toestanden in Frankrijk ziet, een andere uitweg kiezen: de dictatuur. Maar de dictatuur, met haar terrorisme, is de Kerk nooit duurzaam tot heil geweest. Dat kan alleen geschieden als de katholieken, op het terrein, waar zij het felst bestreden worden, een onwrikbaar eenheidsfront vormen. Hun eendracht in de politiek betekent macht voor de Kerk. En de vijanden der Kerk, die dit maar al te goed begrepen hebben, kennen geen groter zorg dan met allerlei middelen, verleiding of geweld de eendracht der katholieken te breken.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Veel belangrijker dan de gebeurtenissen op het Afrikaanse front is de rebellie, welke dezer dagen uitbrak in Japan.

Men weet dat men dat daar sinds eenwen her de machtige ridderpartij heeft, de Samurai, welke in de laatste jaren ook de stuwende kracht geweest is van de geweldige Japanse leger- en vlootexpansie. Hadden deze heren hun zin, dan was het reeds lang ontbrand tot een oorlog in het Oosten.

De grote remmers, meer als tegenstanders van dit uiterst militairisme waren Prins Saionji en de vroegere admiraal Takahashi.

Enkele maanden geleden leed deze militaire partij een nederlaag, met als gevolg dat de militaire operaties in Mansjoekwo naar hun zin te veel getraineerd werden. Toen Dinsdagmorgen een regiment weer naar Mansjoekwo zou vertrekken en de kazerne verlaten had, werd naar de regeringsgebouwen getrokken en daar een overval gedaan, waarbij o.a. de Japanse premier Okada werd neergeslagen, de vroegere premier Saito, de commandant der politie Generaal Watanabe en de admiraal Takahashi. Ook tal van andere personen werden gewond en gedood en het schijnt dat de muiters bijna de gehele dag hun terreur hebben kunnen uitvieren.

Door de regering werd de staat van beleg afgekondigd en de bemanning van een torpedojager gerequireerd tot versterking der wettige bezetting. Ook is een groot deel der vloot naar Tokio opgestoomd.

Men heeft onderhandelingen aangeknoopt met de rebellen, waarvan men verwacht dat ze Zaterdag naar hun regimenten zullen zijn teruggekeerd.

De officieren zullen zich aan het gezag onderwerpen en verhoord worden.

Voor de wereldtoestand kan echter deze rebellie nog wel eens van invloed zijn op de komende Japanse politiek.

De Minister van Onderwijs Gotto heeft opdracht gekregen het bestaande kabinet aan te vullen.

Van Afrika is er geen bijzonder nieuws, tenzij grote moeilijkheden waarin de Abessyniërs zich nog steeds bevinden ten gevolge van de Italiaanse overwinningen. En Mussolini schijnt er nog meer spoed achter te willen zetten door nieuwe strijdkrachten te sturen. Van Engeland duiken weer in de laatste dagen vredesgeruchten op, die echter van Italiaanse zijde weer worden tegengesproken.

BUITENLAND.

HET „GEMENGDE" HUWELIJK.

Volgens Nationaal-socialistische opvatting.

Aan een artikel van den Duitsen minister van kerkelijke aangelegenheden, Hans Kerrl, den gezagdrager van het Derde Rijk, wien de belangen van het „positieve Christendom" en het toezicht op de kerkgenootschappen is toevertrouwd, ontlenen wij de volgende uitspraken, typerend voor de mentaliteit, waartoe een valse theorie de aanhangers van het nationaal-socialisme heeft gebracht.

De religieus-gemengde huwelijken heeft men steeds beschouwd als huwelijken van de tweede rang. Naar nationaal-socialistische opvatting is deze mening onhoudbaar en zelfs schadelijk. Het huwelijk, waarin gezond Duits bloed met aanverwant bloed tezamen komt, is, onverschillig de godsdienstige gezindte, gezegend. Het kan niet in tegenstelling zijn tot de goddelijke wil, doch het is van God gewild, daar God en niet de mens bloed en ras organisch laat opgroeien. Wel in strijd met de goddelijke wil en derhalve ook voor ons, mensen, gebrekkig is het huwelijk, dat leidt tot een vermenging van edel en onedel bloed, het huwelijk, gesloten tussen ongelijksoortigen, leden van verschillende rassen en tot op zekere hoogte eveneens het huwelijk tussen bastaarden.

Het is zonder meer duidelijk, dat deze uitspraken-ex-cathedra van iemand, die daartoe te enenmale de bevoegdheid mist en zich op eigen „adel" laat voorstaan, rechtdraads ingaan tegen de leer en de praktijk der katholieke Kerk, welke het dogma van bloed en ras, waaraan zij ontspruiten, als een dwaling afwijst.

Een nieuw bewijs intussen voor de onverenigbaarheid van katholicisme en nationaal-socialisme.

KLAAR VOOR DE START: Wegens grote uitbreiding van de Engelse luchtvaart worden voortdurende nieuwe piloten opgeleid. Men ziet de nieuwe vliegers hier gereed voor hun eerste solovlucht.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

De bisschoppen eisen rechtvaardigheid.

Zoals wij reeds eerder meldden, heeft het Mexicaanse Episcopaat wederom een verzoekschrift ingediend bij den president van Mexico, Lazaro Cardenas, om een einde te willen maken aan de vervolging der katholieken.

Het verzoekschrift, dat reeds de 23ste November werd ondertekend en de volgende dag aan president Cardenas werd overhandigd, werd door deze niet in behandeling genomen. Aan de pers werd verboden een afschrift van dit document te publiceren.

Na anderhalve maand tevergeefs gewacht te hebben, zijn de bisschoppen tot publicatie van het verzoekschrift overgegaan.

In hun laatste schrijven verklaren de bisschoppen, dat zij hun reeds eerder gedaan verzoek herhalen en opheffing van de beruchte wetsartikelen eisen. President Cardenas heeft tenslotte op het oorspronkelijk schrijven een antwoord gezonden en verklaard dat het onjuist is, om de socialistische opvoedingsmethode te beschouwen als een anti-godsdienstige propaganda.

In het tweede schrijven hebben de bisschoppen een tweetal eisen gesteld, gebaseerd op bovengenoemde bewering van den president, waarbij absolute vrijheid van uitoefening van de godsdienst en onderdrukking van de anti-godsdienstige propaganda wordt geëist. In zeven punten samengevat werden de volgende eisen aan den president gesteld:

Wij vragen, aldus schrijven de bisschoppen:

1. Dat de katholieken weer in het bezit zullen gesteld worden van de kerken, die sedert 1914 geconfiskeerd of gesloten zijn, daar het een onweerlegbaar feit is, dat de thans nog geopende kerken onvoldoende zijn, om te voorzien in de behoeften van de meer dan 16 millioen katholieken, die in de republiek Mexico wonen.

2. dat in overeenstemming met een dergelijk program in de toekomst de verzoeken van katholieken om nieuwe kerken te mogen openen, in ieder geval welwillend behandeld zullen worden, alsthans wanneer het bewijs is geleverd, dat zij noodzakelijk zijn, de plaatselijke belangen in acht genomen.

3. dat de wetgevende vergaderingen van de staten, die artikel 130 hebben geschonden door eigenlijk het aantal priesters te bepalen, deze decreten zullen terugnemen na een onderzoek te hebben ingesteld naar de plaatselijke behoeften en na de katholieken in deze te hebben gehoord.

4. Dat de nodige stappen gedaan worden, om een herroeping te verkrijgen van de anti-grondwettelijke bepalingen, orders en bevelschriften, die geleid hebben tot het sluiten van de katholieke seminaria in de republiek, zulks in strijd met artikel 130, waarin het bestaan en werken van de seminaria wordt toegestaan.

5. Dat de katholieken de in beslag genomen bij de kerken behorende gebouwen zullen worden teruggegeven, zodat de priesters daarin kunnen wonen en er hun werkgelegenheid kunnen onderbrengen.

6. Dat u den minister van onderwijs zult mededelen, dat hij onderwijzers verbiedt, om een anti-godsdienstige actie te voeren als een onderdeel van het schoolprogram en dat in den vervolge anti-godsdienstige geschriften, leuzen en propaganda in de scholen en onderwijsinstellingen verboden zullen worden.

7. Dat gij iedere afhankelijke instelling van het federaal uitvoerend bureau verbieden zult om op enigerlei wijze een anti-godsdienstige campagne of propaganda te voeren, terwijl dit verbod ook zal worden opgelegd aan personen of instellingen, die zulks doen door gebruik te maken van de verschillende propagandamiddelen als radio, leeszalen, pers enz.

DE LAATSTE PAUSELIJKE KOETSIER.

Dienaar van vijf meesters.

Eind Januari is, op 91- jarige leeftijd, een trouwe dienaar der Kerk gestorven: Rinaldo Jacchini, de laatste pauselijke koetsier, die in de 71 jaren van zijn loopbaan vijf meesters diende: Pius IX, Leo XIII, Pius X, Benedictus XV en Pius XI.

De Maasbode schrijft:

Toen we hoorden, dat de oude man achteruitgaande was, en waarschijnlijk nog maar een kort leven had, zijn we hem gaan bezoeken.

In een stil hoekje van de Vaticaanstad, in de schaduw van de koepel, woonde hij, en hier heeft hij bijna zijn hele leven doorgebracht. Dertien jaren telde hij, toen kardinaal Antonelli hem aanstelde in de stallen van het Vaticaan. Alle phasen van het beroep heeft hij doorgemaakt, van de laagste tot de hoogste, waartoe hem Paus Leo XIII benoemde: opperstalmeester en eerste koetsier. Een kleine wereld, maar zo rijk aan ervaringen, dat hij aan niemand, voor geen goud ter wereld, zijn plaats op de hoge bok zou hebben afgestaan, vanwaar hij vaak getuige was van historische gebeurtenissen, in welke hij niet zelden een actieve rol speelde.

We hebben hem dus bezocht den ouden Jacchini, een echte Romein („Romano di Roma"), stijl en strak het type van een volmaakte gentleman. De onberispelijke livrei, die paus Pius XI hem toestond, te blijven dragen, ofschoon zijn functie sinds 1929 beëindigd was, droeg hij nog met dezelfde correctheid, als toen hij actief diende. En zoals hij op de bok zat, zo zat hij ook in zijn stoel: recht en stil en waardig. Hij is oud en grijs, het bewegen is hem moeilijk geworden, maar zijn ogen staan fris en helder, en zijn geestelijke vermogens zijn onaangetast.

Hij praat weinig, hij is gewend te zwijgen: waardigheid en beheerstheid behoren tot zijn beroep. Maar tóch vertelt hij ons gaarne iets van zijn ervaringen, in korte, afgemeten, goed-gekozen woorden. Het liefst van zijn vijf Pauselijke meesters was hem Pius X. Niet één keer, wanneer deze uit het rijtuig steeg, na de dagelijkse, ééntonige melancholische toer door de Vaticaanse tuinen, vergat hij, zich om te draaien, om zijn koetsier te groeten: „Addio Rinaldo, grazie!" En eens, alsof hem plotseling iets inviel, bleef hij naast de bok en zei: „Rinaldo, je moet straks eens even bij me komen, ik wil je iets geven." De goede Jacchine, getroffen door de eenvoud van den beminden meester, liet zich dit geen tweemaal zeggen, en zodra de paarden verzorgd waren, liet hij zich aanmelden. Hier overhandigde de Paus hem een étui: „Bewaar dit ter mijner herinnering". Het was een gouden horloge, met het wapen der Sarti!

Natuurlijk willen wij het zien, en dan toont hij ons ook de ere-medaille, die Benedictus XV hem schonk, en het diploma, dat Pius XI hem overhandigde, toen hij zijn 12de lustrum vierde.

Hij behandelt deze herinneringen met eerbied, maar het liefst is hem toch het horloge, en hij vertelt, hoe in de eerste dagen van de grote oorlog Pius X dag voor dag treuriger werd en hoe hij hem vaak hoorde zuchten: „Mijn arme, arme kinderen!"

Het moeilijkste en gevaarlijkste moment van zijn loopbaan was, toen hij het stoffelijk overschot van Pius IX van St. Pieter moest overbrengen naar de kerk van S. Lorenzo al Verano. Hij mende de wagen, getrokken door twee paar zwart-bruine volbloedpaarden, in die stormachtige nacht van de 12de Juni 1881, toen de vrijmetselarij een woedende demonstratie organiseerde en de opgezweepte volksmassa's, uitschot der groot-stad, de wagen omsingelden, om het lijk van den Paus in de Tiber te gooien. Niet weinig is het te danken aan de moed en de koelbloedigheid van den koetsier, dat het gevaar bezworen werd. En toen de gedelegeerde, kardinaal Manfroni, die de leiding van de stoet had, angst kreeg, en hem beval, de paarden tot galop aan te zetten, om de volksmenigten te ontgaan, die steeds dichter werden langs het Corso Vittorio, tot in de Via del Plebiscito toe, toen weigerde Jacchini, zijn gestorven meester op deze onwaardige wijze ten grave te dragen en hooghartig klonken zijn woorden van de hoge bok: „Ook zonder dat, zullen wij de baar van den Paus weten te verdedigen!" Woorden, die de andere geleiders rond de bedreigde wagen herhaalden en die hem nieuwe kracht gaven. En inderdaad gelukte het, behouden de Basiliek te bereiken, terwijl de woedende menigte buiten alles kort en klein sloeg en een ware slag leverde.

En nu is hij gestorven en met hem is de laatste heengegaan van een lange rij van Pauselijke koetsiers, die geen opvolgers meer zullen hebben, want sinds 1929 zijn de Pauselijke stallen opgeheven en de paarden vervangen door auto's.

Zijn laatste jaren waren rustig en verzekerd. Pius XI had den ouden dienaar een speciaal pensioen toegekend: het volle honorarium, alsof hij nog in actieve dienst was, en de vrijheid, zijn livrei te blijven dragen.

De ziekte, die hem heeft weggenomen, is die van... het lange leven! Stil en langzaam is zijn vlam gedoofd. Hij bleef tot het laatst toe helder en heeft niet geleden. De Heilige Vader zond hem nog een speciale zegening, en stil is hij ten grave gedragen op het kerkhof van Sint Anna.

Requiescat in pace!

ALS DE SOCIALISTEN BAAS ZIJN...

Verdreven Ziekenzusters.

Honderdvijftig jaren hebben de Eerw. Zusters van de Congregatie van St. Paul te Chartres haar liefdewerk verricht in het ziekenhuis van Poissy onder de rook van Parijs. Behalve de zorg voor het ziekenhuis hadden zij die voor de school, doch bij de Combinistische vervolgingswetten werd reeds (in 1909) de school van de Zusters afgenomen.

Maar het liefdewerk in het ziekenhuis konden de Zusters voortzetten, tot heil van de zieken en ook tot grote kostenbesparing voor de gemeente. De zusters werden dan ook buitengewoon gewaardeerd en genoten de algemene achting der bevolking.

Daar is plotseling een einde aan gekomen, want bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen werd de raad in meerderheid revolutionnair en kreeg Poissy een rode burgemeester. Het erste wat die socialistische burgemeester deed, was voorbereidingen treffen om de Eerw. Zusters te kunnen verjagen. Daarvoor liet hij aan het ziekenhuis een nieuwe chirurgische dienst inrichten en de commissie van het ziekenhuis besloot met meerderheid van slechts één enkele stem, de Eerw. Zusters te vervangen door verpleegsters. Aan de Zusters werd aangezegd dat zij voor 1 Februari het ziekenhuis moesten verlaten.

De negen zusters die aan de gemeente slechts 120 gld. per jaar per zuster hebben gekost, werden dus tegen het gemeentebelang in vervangen door volgesalarieerde verpleegsters, doch dat is slechts de materiële kant van de zaak. De bevolking wenst in het bijzonder de toewijding en de geestelijke zorgen der Zusters, maar daar had de socialistische burgemeester natuurlijk geen oren naar. Ook niet voor het feit, dat de doktoren het behoud der bekwame zusters wensten. De nieuwbenoemde chirurg, de uitdrijving der zusters vernemend, heeft onmiddellijk zijn functie neergelegd, wat 'n nobel protest is, temeer waar die geneesheer bekend staat.

Negen Zusters moesten dus vertrekken, aldus haar werk van liefde gedwongen verlatend in een ziekenhuis dat gedurende zoveel geslachten reeds een weldaad voor de gemeente is geweest. Het vertrek was onbekend gehouden, doch het werd onmiddellijk opgemerkt en de bevolking stroomde toe om de Zusters een afscheidsgroet te brengen. Onderweg werden aan de Zusters veel bloemen aangeboden als bewijs van de grote genegenheid der bevolking. Een verzoekschrift om de Zusters terug te roepen ontving in korte tijd 4000 handtekeningen, maar wat geeft nu een socialistische burgemeester om een dergelijke wens van de bevolking?

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Er gaan geruchten dat de Negus zou gewond zijn bij een bomaanval. Van Abesijnse zijde wordt dit tegengesproken.

De rebellen in Tokio hebben zich gisteren overgegeven. De solaten zullen niet worden gestraft, daar zij hebben gehoorzaamd aan de officieren. Alleen deze laatsten zijn verantwoordelijk.

UIT NEDERLAND.

Minister Colijn antwoordde in de Tweede Kamer betreffende de Oost-Indische begroting.

Hij verklaarde ernstige bezwaren te hebben tegen speciale belastingen. Bij de rubberbelasting is hier overheen gestapt, daar in dat geval, tengevolge van de handeling van de regering, betere tijden aangebroken zijn.

Wat de petroleumbelasting aangaat, dit is een moeilijke kwestie, daar men hier niet te maken heeft met zuiver Nederlandse bedrijven, maar met buitenlandse, die onder zeer speciale voorwaarden het bedrijf uitoefenen. Hier zou het gevaar ontstaan dat de Indische productie door het uitvoerrecht dat men instellen zou op de achtergrond geschoven wordt.

Ten aanzien van de winstbelasting die men overwogen heeft, vraagt Colijn zich af of men hier niet van de grondslag van het recht afwijkt. Zijn conclusie betreffende het financiële beleid is dat geen andere weg mogelijk is dan die welke thans door de regering gevolgd wordt, namelijk eerstens geen toename van de schuld, tweedens uitbanning van de zwakke plekken in de begroting. Ten derde verlichting van de drukkendste lasten, ten vierde aflossing van de schulden in zo snel mogelijk tempo. Om deze politiek te kunnen voorstaan zal Colijn tot hulp aan Indië inzake overname van schuld adviseren, al zegt spreker vroeger tegen het voortdurend nieuwe schulden maken ernstig gewaarschuwd te hebben.

De Minister antwoordde het kamerlid Cramer naar aanleiding van diens stelling, als zouden de salarissen onaantastbaar zijn, zolang de obligaties on[...] tastbaar blijven, dat de obligatiehou[...] thans reeds offers brachten door [...] versies en dat de overheid bij de sal[...] politiek zowel verhoogt als verlaagt. [...] zake de Indische toestand meent Co[...] dat hij, die in de kamer altijd voor [...] pessimist werd aangezien, nu hij e[...] lijk enig licht ziet, de gehele kam[...] mineur gestemd vindt.

Ten aanzien van de voedseltoe[...] meent Colijn dat het thans voldoend[...] bleken is welke waarde de Westerse [...] tures hebben, daar nu, tengevolge [...] de verminderde uitvoer, de loondien[...] grotendeels vervallen zijn. De woo[...] van Casteleyn: Zolong deze lonen [...] staan valt aan het uitkeren van divi[...] den niet te denken" zijn Colijn dan [...] uit het hart gegrepen.

Colijn verklaart dat volgens zijn [...] ning de critiek die de laatste tijd [...] het algemeen beleid van den Gou[...] neur Generaal uitgeoefend wordt, on[...] fundeerd is. De Minister wijst er op [...] eerstens het gezag met vaste hand [...] handhaafd werd, ten tweede dat de [...] zonde volksbewegingen niet gehind[...] werden, noch bemoeilijkt, ten derde [...] orde en rust werden gedurende het af[...] lopen jaar niet verstoord. Als vie[...] punt vestigt hij de aandacht van de [...] tici er op dat op economisch ter[...] richtlijnen getrokken werden we[...] hoopgevend voor de toekomst zijn. [...] men dan bedenkt dat de bestuursperi[...] van de GG moeilijker was dan gedure[...] de laatste 100 jaar, dan mag Nederl[...] met voldoening terugzien op het bel[...] van GG de Jonge.

De Regering blijft tegenover In[...] aan haar politiek van zedelijke verpli[...] tingen vasthouden, doch blijft binnen [...] grenzen van economische financiële m[...] gelijkheden.

De Belgische auteur Herman Te[...] linck werd bij K. B. tot commandeur [...] de orde van Oranje Nassau benoemd.

Herman Teirlinck, die in 1879 we[...] geboren, is de auteur o.a. van „De V[...] traagde Film", welk toneelstuk in N[...] derland vele opvoeringen beleefde.

Deze heeft gelukkig zelf gehandeld en drie Zusters-verpleegsters werden in een villa liefderijk opgenomen om haar werk te kunnen voortzetten, door verpleging aan huis en ziekenbezoek.

Het aanstaand kartelbewind met de socialistische zweep werpt zijn droevige schaduwen reeds vooruit. Het is voldoende, dat links zich weer van het bewind meester maakt om de socialisten weer tot hun anti-clericale actie te brengen.

NEDERLAND.

„VRIJDAG".

Een nieuw katholiek weekblad.

Zeer binnenkort kan het eerste nummer tegemoet worden gezien van „Vrijdag", een nieuw katholiek weekblad onder redactie van Paul Brand te Hilversum. Onder de medewerkers komt de gehel groep voor van „De Nieuwe Gemeenschap". Verder worden genoemd prof. Titus Brandsma, Carm., mag. Alb. Doodkorte O.P., ir. St. van Schaik en Bernard Verhoeven.

Mr. dr. D. Beaufort O.F.M., prof. dr. J. Cobbenhagen en prof. dr. Kreling vormen een soort adviserend college.

De Joden in Duitsland.

Het Comité voor Bijzondere Joodse Belangen te Amsterdam heeft doen verschijnen een bundel „Stemmen van Nederlanders over de behandeling der Joden in Duitsland". Het zijn voornamelijk hoogleraren die hun gevoelen geven.

Prof. dr. Titus Brandsma eindigt zijn bijdrage aldus: **„Wat nú tegen de Joden wordt gedaan, is een daad van lafheid.** De vijanden en bestrijders der Joden zijn wel klein, dat zij zo menen te moeten optreden. Te menen, dat zij daardoor de volkskracht openbaren of versterken, is „de waan der zwakheid".

Mgr. dr. H. Poels geeft als volgt kort en bondig zijn oordeel: „De theorieën der N.S.D.A.P. over „Blut und Boden" zijn in strijd met elk begrip van wetenschap. De wetten, die daarop steunen, spotten met elk begrip van recht. Hoe zulke theorieën kunnen worden gehuldigd door een volk, dat zo graag de drager heet van hoge „Kultur", is voor mij een raadsel. Ziedaar het oordeel van een Christen over de vervolging der Joden in het „Dritte Reich". Is er echter voor de Joden niet evenzeer reden tot het uiten van h u n verontwaardiging over het gruwelijk onrecht, dat thans door de N.S.D.A.P. den C h r i s t e n e n wordt aangedaan?"

Financieël administratief beheer in Indië.

Er bestaat in ons Staatbestel een Rekenkamer, ter contrôle van het financiëel administratief beheer van het Rijk. Een lichaam wat zeer accuraat schij[...] te werken en ook wel de puntjes op de[...] weet te zetten.

En toch telkens komt deze Kamer m[...] rapporten waaruit blijkt, dat het we[...] hier of daar niet in orde was.

Zo blijken er thans weer ernstige o[...] regelmatigheden te hebben plaats g[...] had met betalingsstukken en arbeid[...] lonen in de Boven-Digoel.

De Rekenkamer gaf op een vraag va[...] de Regering, of het College wellicht zo[...] kunnen wijzen op maatregelen, welke zi[...] inziens in algemene zin zouden kunn[...] worden genomen of voorbereid om he[...] financieëelyadministratief landsbeh[...] in de toekomst te beveiligen tegen mo[...] gelijkheden als hier bleken op te sta[...] ten antwoord, dat naar haar menin[...] geen systeem denkbaar was, waarme[...] voorkomen zou worden dat zich onrege[...] matigheden voordoen en gedurende la[...] ge tijd onopgemerkt blijven, als de be[...] trokken ambtenaren hun plicht in he[...] geheel niet of onvoldoende vervullen e[...] dat het enige, wat naar de mening va[...] van de Kamer gedaan kon worden, wa[...] het straffen van de betrokken ambtenaren voor ernstige tekortkomingen.

Aan dit, naar de mening der Commissie juiste antwoord, voegde de Kamer toe, dat zij de Regering in overweging gaf, niet te aarzelen de hogere ambtenaren, die door het nalaten van de zorg, waartoe zij gehouden zijn, het Land benadeeld hebben, in de eerste plaats aansprakelijk te stellen.

Ook wat betreft het houden van voorraden, blijken hier en daar bespottelijke maar treurige toestanden te heersen.

Zo blijkt, dat bij de opneming van het materiaal, voorhanden aan de opleidingsschool voor de Politie te Soekaboemi, o.m. 707 wollen dekens werden aangetroffen, welke nog verpakt waren in de balen, waarin zij jaren geleden waren ontvangen. Voorts werden veel te grote voorraden van enige artikelen geconstateerd bij 's lands depot van leermiddelen. Als voorbeeld wordt genoemd fröbelartikelen ter waarde van enige duizenden guldens; dubbele d.M., punaises en gom, voldoende voor respectievelijk 8 en 7 jaren: potloden voldoende voor 25 jaren. Bij deze mededeling vermeldt de Rekenkamer, dat de theoretische opzet is het aanwezig-zijn van een voorraad voor één, ten hoogte twee jaar, de z.g. „ijzeren" voorraad.

Feiten als deze wijzen op een beheer, dat niet deugt of, naar de commissie hoopt te mogen aannemen, niet gedeugd heeft. Zij spreekt de verwachting uit, dat van de zijde der regering al het mogelijke gedaan is, dan wel zal worden gedaan, om de mogelijkheid van een verkeerd beheer, als hier aan het licht kwam, te voorkomen.

CURAÇAO.

Nederlandse handel en West-Indië.

We lezen in de Maasbode:

Het bestuur van de West-Indische Kamer te Amsterdam, welke reeds geruime tijd tracht een nauwer verbinding tot stand te brengen tussen de Nederlandse handel en industrie, en onze bezittingen in West-Indië, had een bijeenkomst met den heer W. van Eijk, lid van de Kamer van Koophandel op Curaçao, tijdelijk in Nederland vertoevend.

De besprekingen hadden tot doel tot nauwere samenwerking te komen met genoemde Kamer van Koophandel, als ge-

BOKSKAMPIOENEN IN SPE: Zweedse schooljongens krijgen onderricht in het boksen.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:
's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Parochiekerk Otrabanda:
's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.
Isla kerk:
's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.
Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½

Meditaties voor Ned. Sprekende Katholieken.

Maandagavond a.s. om 8 uur en verder iedere week zullen in de Kathedraal op Otrabanda, meditaties worden gehouden over het lijden van Onzen Heer.
De Meditaties zullen worden gehouden door den Zeer Eerw. Pater I. de Bruyn.

volg waarvan de West-Indische Kamer geregeld en omstandig op de hoogte zal worden gehouden van alles wat in onze gebiedsdelen voor Nederland van belang kan zijn, waardoor de West-Indische Kamer een centraal punt in Nederland zal kunnen vormen, waar alle inlichtingen omtrent de mogelijkheid, welke deze gebiedsdelen bieden, zowel voor de Nederlandse handel en industrie als voor eventuele vestiging zullen kunnen worden ingewonnen.

Hoewel deze besprekingen uiteraard nog een voorlopig karakter droegen, mag de verwachting worden gekoesterd, dat eerlang in deze aangelegenheid, welke de volle belangstelling van den Gouverneur van Curaçao heeft, tot positieve resultaten zal kunnen worden gekomen.

Het secretariaat van de West-Indische Kamer is gevestigd Oudebrugsteeg 16, te Amsterdam; secretaris is de heer W. R. Chambers, directeur van het Bureau voor Hndelsinlichtingen. Voorzitter van de West-Indische Kamer is mr. A. van Traa, hoofddirecteur van de Surinaamse Bank.

Kamer van Koophandel, Curaçao.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend met het verzoek hen in relatie te brengen met op Curaçao gevestigde firma's:

JOHN LEWIS INDUSTRIE, BROWNVILLE, Maine, exporteurs van benodigdheden voor de icecream fabricage en schoenfabricage alsmede dokters- en hospitaal-, hotel-, club-, restaurants- en barbenodigheden, papierhandelaren etc. zoeken een agent voor elk van hun branches.

De Heer J. Lewis arriveert op Curaçao per ss. „STATENDAM" op 7 Maart a.s. met welk schip hij dan dezelfde dag weer doorreist. Hij wil gaarne diegenen ontmoeten die belangstellen in de agentschappen die hij aan te bieden heeft.

UNION FRANCAISE INMOBILIERE COMERCIALE, 15 Rue de Trévise, Paris (90) bieden zich aan om als zaakwaarnemer op te treden voor exporteurs op Curaçao.

S. LIFSCHITZ, P. O. Box 846, Riga, zoekt relatie met firma's op Curaçao die geinteresseerd zijn in de import van Chocolade & Suikerwerk, visconserven, pharmaceutische artikelen, likeuren en spiritualiën.

Belanghebbenden worden verzocht zich rechtstreeks met vorenstaande firma's in verbinding te stellen. Verdere inlichtingen zullen desgewenst door den Secretaris der Kamer worden verstrekt.

KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID.
Curaçao, 24-2-'36.

HANDEN VERLAMD DOOR RHEUMATIEK, maar Kruschen genas haar.

Op een zeker oogenblik dacht deze vrouw, dat ze voor goed het gebruik van haar rechterhand zou moeten missen, maar Kruschen Salts bracht alles weer in orde.

„Ik was er werkelijk slecht aan toe", schrijft zij. „Ik kon mijn huishouden niet meer doen, zoo ziek was ik door rheumatiek in armen en handen. 's Nachts kon ik niet slapen, doch moest ik vaak opstaan en heet water maken om de pijnen en krampen te stillen. Ik probeerde alle soorten medicijnen; ik masseerde en papte, maar het bleef. Ik dacht, dat ik mijn rechterhand nooit meer zou kunnen gebruiken. Ik was bang, dat mijn heele arm dood zou gaan. Men raadde mij aan Kruschen Salts te nemen en binnen drie weken had ik een totale verandering plaats.

Ik slaap nu den heelen nacht door zonder pijnen, dank zij de weldadige werking van Kruschen Salts."

De zes zouten in Kruschen Salts sporen lever en nieren aan tot gezonde, regelmatige werking en helpen deze organen het teveel aan urinezuur te verdrijven, dat de oorzaak is van de rheumatische pijnen. En wanneer het giftige urinezuur met zijn hoeveelheid naaldscherpe kristallen verdwijnt, is het niet anders mogelijk dan dat de rheumatische pijn ook verdwijnen zal.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 1 Maart 1936.

1. Wien Neerlands Bloed, door het K.R.O.-Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
2. Het K.R.O.-Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud.
3. „De hedendaagse Nederlandse Letterkunde", door Anton van Duinkerken.
4. Gramofoonmuziek.
5. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Zondag, 1 Maart 1936
Van 9—10 Uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart
5. Van en Voor de Missiepost
6. Het K.R.O. Orkest o.l.v. Marinus van 't Woud

Bekendmakingen.

De schrijver J. F. Bouman, werkzaam ten postkantore alhier, is ingaande 1 Maart 1936 bevorderd tot klerk.

Aan den Onderwijzer 1ste klasse C. van Leeuwen is ingaande 21 Mei 1936 acht maanden buitenlands verlof naar Nederland verleend.

Aan den 1ste Luitenant der Artillerie van het Koninklijke Nederlandse Leger J. J. Fens is ingaande 1 Maart 1936 eervol ontslag verlof verleend als adjudant van den Gouverneur, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

De Heer S. D. Bruin is ingaande 13 Februari 1936 benoemd tot tijd. klerk en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

Aan den Heer J. J. Fens is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van het Centraal Comité voor het gebiedsdeel Curaçao van de Afdeling Curaçao van de Vereniging „Het Nederlandse Rode Kruis", onder dankbetuiging van de door hem als zodanig bewezen diensten.

De 1ste Luitenant der Infanterie van de Koninklijke Landmacht A. J. G. Boutmy, is ingaande 1 Maart 1936 benoemd tot Adjudant van den Gouverneur.

Aan Mej. F. S. v.d. Linde Schotborgh, shrijfster ten kantore van den Koloniaal Ontvanger alhier, is op haar verzoek, ingaande 16 Maart 1936 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer R. A. M. Engelbrecht is ingaande 1 Maart 1936 benoemd tot Gouvernements geneeskundige in Curaçao.

Aan den Heer D. de la Fuente is ingaande 1 Maart 1936 ontslag als tijd. Gouvernements geneeskundige in Curaçao verleend.

De Hoofdcommies der belastingen M. Emers is ingaande 1 Maart 1936 bevorderd tot kommies entreposeur en werkzaam gesteld op Aruba.

Touristenschip New York

dat 2 Maart om 6 uur a.m. in Curaçao zal arriveren met touristen aan boord, zal aan de Prins Hendrik-pier worden gemeerd en vertrekt wederom om 2 uur p.m. naar Cartagena, Colon, Kingston, Habana, New York

Hollandse Bank Unie verhuist.

De Hollandse Bank Unie N. V. gaat verhuizen en zal zich vanaf Maandag in de Grahambuilding vestigen. Deze verhuizing houdt verband met een nieuw gebouw, dat de Hollandse Bank gaat bouwen op de plaats van het oude op de Handelskade.

In dank ontvangen.

Van de firma Edwards, Henriquez & Co., een exemplaar van de prachtige illustratie „Germany" voor de maand Januari 1936.

Vergadering S. C. E. O. M.

Men verzoekt ons mede te delen, dat Dinsdag a.s. 3 Maart en algemene Vergadering van de Sceom plaats zal hebben in het lokaal van de Volksbond op Otrabanda om 8 uur.

Gezien de belangrijke onderwerpen, die deze avond zullen behandeld worden, meent het Bestuur op ieders tegenwoordigheid te mogen rekenen.

Vergunningsrecht.

In Publicatieblad No. 26 is verschenen tot wijziging en aanvulling van de Vergunningsverordening, waarin de nieuwe vergunningrechten zijn opgenomen.

Dr. Beebe op Curaçao.

De uit de National Geographic Magazine bekende diepzeeonderzoeker Dr. Beebe was dezer dagen op Curaçao met het jacht Hardi Biaou.

Wie heeft er nog de Publicatiebladen?

We vestigen de aandacht op een advertentie in dit blad, waarin fa. Martinus Nijhoff vraagt een nagenoeg volledig exemplaar van de publicatiebladen.

In dank ontvangen.

Van de firma S. E. L. Maduro & Sons een exemplaar van de tijdtafel van de Compañia Tranatlántica, voor het eerste halfjaar van 1936.

Meditaties voor Ned. Sprekende Katholieken.

Maandagavond a.s. om 8 uur en verder iedere week zullen in de Kathedraal op Otrabanda, meditaties worden gehouden over het lijden van Onzen Heer.

De Meditaties zullen worden gehouden door den Zeer Eerw. Pater I. de Bruyn.

Surinaamse vruchten.

Nog herhaaldelijk horen we hier spreken over de tentoonstelling bij gelegenheid van het eeuwfeest in 1934. (Schrijver dezes zelf was toen niet hier). En vooral de Surinaamse afdeling was een juweel voor het oog. Bestellingen waren dan ook niet uitgebleven: maar op de ontvangst zit men thans nog te wachten.

Thans ontvingen we van Dr. Sardemann een aantal citrusproducten van Suriname. Goed en ze zullen er zeker ingaan, wanneer de service maar in orde is.

Klanten willen goed en accuraat bediend worden en wanneer de importeur van deze Surinaamse vruchten er voor zorgt, zullen ze zeker aftrek vinden, wat we van harte wensen.

ARUBA.

Een Deputatie naar Curaçao.

Volgens ontvangen mededeling heeft de „Snip" Zondag een extra vlucht naar Curaçao gemaakt, teneinde 14 afgevaardigden der Arubiaanse bevolking naar Curaçao te brengen. Naar verluid zou deze deputatie ter audiëntie gaan bij den Gouverneur inzake de kwestie Atwood.

De Johan Maurits te San Nicholas.

Dinsdagmorgen 8 uur liep de Johan Maurits de haven van San Nicholas binnen en bleef op stroom liggen. Wat het doel van het bezoek der oorlogsbodem is, is niet bekend; vermoedelijk is het een oefenreis.

K.R.O. Werelduitzending.

Zondag precies te 7.24 uur ving deze uitzending aan en was vrij goed hoorbaar. Veel storing werd echter ondervonden van Engeland en Schenectady, welke bij tussenpoze het station overstemde. Tegen het einde werd het wat beter, alhoewel er veel „fadings" in de ontvangst waren. Om 8.24 was de uitzending afgelopen. Het is te hopen dat de Philipsfabriek al het mogelijke zal doen om een storingsvrije ontvangst te garanderen, want deze programma's zijn voor ons West-Indische gasten zeer welkom, temeer daar de Phohi slechts 3 maanden van het jaar 's morgens alleen goed te ontvangen is.

Bezoek van een Chef der Lago Oil, Transport Co.

Woensdag 26 Febr. arriveerden te San Nicholas per ss. „Pan Bolivar" van de Standard Oil of New Yersey, de Heer en Mevr. Gordon en twee kinderen.

Naar verluidt zou de Hr. Gordon een hooggeplaatste chef der directiestaf uit New York, naar Aruba gekomen zijn in verband met een reorganisatie op de Lago Oil & Tranport Co. Het is te hopen, dat deze reorganisatie thans eens ten voordele van Hollanders en Ned. onderdanen zal zijn, want een verbetering in sommige toestanden zou zeer aan te bevelen zijn.

De K.R.O. en de uitzendingen naar West-Indië.

Nu de KRO begonnen is met de uitzending van zijn wereldprogramma, is het misschien gewenst om eens op een paar punten de aandacht te vestigen.

Eerstens dan is het te hopen, dat van de zijde der technische dienst der zender al het mogelijke gedaan zal worden om deze uitzending zonder storing en krachtig te ontvangen. Anderzijds is het misschien niet onmogelijk om deze uitzendingen langer dan een uur te doen plaats vinden. Voor een uur tijd is het programma wel wat overladen. Daar men hier in de West toch al niet veel vertier heeft, is een vrolijk Holl. programma welkom en zou bijv. een uurtje muziek van de K.R.O.- boys onder leiding van Piet Lustenhouwer er zeker wel inslaan.

Dat de K.R.O. dit niet zonder kosten kan doen, is duidelijk, doch wanneer het initiatief genomen wordt om voor de K.R.O. bijdragen voor dit doel in te zamelen, zal er zeker bijgedragen kunnen worden om dit voorstel te verwezenlijken.

Het is te hopen, dat Pater Dito van de KRO nog wat meer om de Hollanders in de West zal denken en ons Zondagsavonds een programma voor zal zetten, dat iedereen kan behoren.

Politieberichten.

Van 20 tot en met 27 Februari 1936.

In de afgelopen week werden te St. Nicolaas één en te Oranjestad vijf manspersonen ter ontnuchtering in bewaring gesteld, die allen in beschonken toestand op de openbare weg waren aangetroffen.

In verband met het verscherpte politietoezicht hebben 32 houders van honden, waarvoor de verschuldigde belasting niet was betaald, na daartoe door de politie te zijn aangemaand, alsnog aan deze belastingplicht voldaan. Tegen 14 personen moest echter tot het opmaken van proces-verbaal worden overgegaan, terzake hunne nalatigheid in deze.

Te Oranjestad werd de manspersoon A. H. R. ter ontnuchtering in bewaring gesteld terzake het feit, dat hij in beschonken toestand als bestuurder optrad van een vierwielig motorrijtuig op de openbare weg. Proces-verbaal, mede voor het rijden met een onnauwkeurig werkend stuurtoestel wordt tegen betrokkene opgemaakt.

Te Oranjestad werd door een patrouillerend politie-militair twee manspersonen schreeuwende op de openbare weg aangetroffen. Beiden weigerden hun naam op te geven, terwijl zij tijdys de daarop volgende overbrenging naar de politiewacht verzet pleegden tegen den betrokken ambtenaar. Eert na bekomen assistentie was het mogelijk de verdachten voor de Hulp-officier van Justitie te Oranjestad te geleiden. Tegen de verdachten O. S. en E. de C. wordt terzake wederspannigheid en schreeuwen op de openbare weg proces-verbaal opgemaakt.

Te St. Nicolaas werd door de politie assistentie verleend in het z.g. Hollywood, alwaar een volksoploop was ontstaan, doordat de maspersoon A. S., die in een vechtlustige stemming verkeerde en door zijn broeder J. H. S. huiswaarts werd gebracht, zich daar tegen teweer stelde door zijn broer te ijlf te gaan. Betrokkene is na kalmering huiswaarts gezonden en de orde ter plaatse hersteld.

Te St. Nicolaas werd proces-verbaal opgemaakt tegen den winkelier A. S. terzake het afleveren van voorwerpen vanuit zijn winkel na het vastgestelde sluitingsuur en tegen de winkelierster M. W.. terzake het geopend hebben van haar winkel voor het publiek eveneens na het vastgestelde sluitingsuur.

Bij vonnis van den Heer Kantonrechter op Aruba werd de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen ontzegd aan:

1. Simon Jacobo Henriquez, ook bekend als Simon Jacobo Lopez-Henriquez voor de tijd van zes maanden;
2. Senovio Dirks, voor de tijd van twee maanden;
3. Bonifacio Victor Martinus, voor de tijd van één jaar;
4. Hilario Basilio Trinidad, voor de tijd van één jaar.

Bij vonnis van het hof van Justitie op Curaçao: Ferdinand Emanuel Pierau, ook bekend als Piet, voor de tijd van drie maanden.

In de nacht van 22 op 23 Februari jl. werd op Ajo de 27 jarige B. zodanig met een scherp voorwerp in zijn onderlichaam verwond, dat zijn opname in het San Pedro Hospitaal noodzakelijk werd geacht. Als verdacht van het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel werd desweg M. K. aangehouden, die voor verder onderzoek in bewaring werd gesteld.

Op de hoek van de Nassau- en de Oude Schoolstraat had een aanrijding plaats tussen een personenauto, bestuurd door C. en een truck, bestuurd door C., tengevolge waarvan beide motorrijtuigen beschadigd werden. Naar de schuldvraag wordt een onderzoek ingesteld.

Door M. T. werd aangifte gedaan terzake mishandeling, gepleegd door V. F., tengevolge waarvan eerstgenoemde bloedende verwondingen bekwam in zijn gezicht en hij zich onder geneeskundige behandeling moest stellen.

Door onbekend gebleven personen werd een guitaar zonder betaling vanuit de winkel van T. medegenomen. Een onderzoek wordt ingesteld.

Tengevolge van het uitglijden op een schip, liggende in de Haven van San Nicolaas, bezeerde de lasser O. zodanig zijn rug, dat zijn opname in het Hospitaal van de Lago Oil & Transport Company noodzakelijk bleek.

Eveneens werd in dat Hospitaal opgenomen de 1ste machinist van een buitenlandse tanker, die buiten het territoriaal gebied een ongeval had bekomen. In beide gevallen kon van enig misdrijf niet blijken.

Op San Nicolaas werd het achtjarige meisje K. aangereden door een truck, bestuurd door C. en bekwam daardoor minder ernstige verwondingen. Naar eventuele schuld wordt een onderzoek ingesteld.

GEMENGD NIEUWS.

De Japanse Erasmus.

Gelijk reeds eerder werd gemeld, bestaat er alle kans, dat bij gelegenheid van de grote Erasmus-tentoonstelling in Juli a.s. ook naar Rotterdam zal komen het sedert enige jaren ontdekte houten beeld van Erasmus, dat zich bevindt in het keizerlijk museum te Tokio.

Als het „houten beeld van een Christelijk heilige" heeft het beeld lange tijd behoord tot de tempelschat van Ryn-koin in de plaats Azuma-mura. Volgens den hoofdpriester van deze tempel behoorde het beeld weer vroeger aan de Makino-familie, welke groot-landbezitster was in de landstreek Haneda. Toen de Makino's naar Tokio waren verhuisd, keerden zij nog herhaaldelijk naar Haneda terug en schonken eindelijk het beeld aan de tempel te Azuma, welke door een der leden van het geslacht der Makino's was gesticht. Een van de voorouders van dit geslacht, hield ten tijde van de Shimabara-opstand verblijf in Bungo-Funai (plm. 1644) en zou volgens de overlevering vandaar het beeld hebben meegebracht.

De Directeur van het Maritiem Museum, de heer J. W. Nouhuys, heeft in het Rotterdams Jaarboekje van 1927 een artikel gewijd aan het merkwaardig beeld en aan dit overzicht ontlenen wij het volgende:

Een afbeelding van het beeld gehangen op de in 1926 in Rome gehouden grote missie-tentoonstelling. De foto werd opgezonden, omdat het beeld werd geacht te behoren tot de „Collection of historical materialo connected with the Roman Catholic Religion in Japan".

Bij de inzending werd nog geen verband gelegd tussen dit beeld en den grote Erasmus, integendeel men hield het in Japan voor de afbeelding van een missionaris, al deed de aanduiding „Hollanda Ebisu" oftewel „Hollandse Barbaar" in dit verband vreemd aan.

Pater Paul Jans en later nog duidelijker pater Donatius van Adrichem noemden het beeld bijna zeker een voorstelling van Erasmus. Men begreep evenwel niet, hoe dit beeld in Japan kon komen en nog wel in de 16de eeuw.

In Rotterdam is men toen de beschikbare gegevens verder gaan uitpluizen, zodat nu met zekerheid vaststaat, waar dit beeld van afkomstig is en hoe het in Japan is gekomen.

Op de 17de Juni 1598 (dus nog enkele weken voor Olivier van Noort) vertrok uit Rotterdam een eskader van vijf schepen, uitgerust door de daartoe opgerichte handelsvereniging „Johan van der Veeke, Pieter van der Haegen en Compagnie". De ten dele geheim gehouden bedoeling was om via Straat Magalhaes naar Chili en Peru te stevenen, daar de medegenomen lading in te ruilen voor zilver en goud, dan zo nodig voor meer zilver door te gaan naar Japan, om tenslotte na aankoop van volle ladingen specerijen in de Molukken, naar het vaderland terug te keren.

Dit werd de eerste tocht van Nederlanders door Straat Magalhaes en tevens de eerste tocht van een Nederlands schip over de grote oceaan.

De vijf schepen kregen de naam van: „De Gheloove", „De Hope", „De Liefde", „De Trouwe" en „De Blijde Bootschap" ten einde de vijf schepen in een voor iedereen duidelijke sfeer te brengen. De oorspronkelijke namen waren het niet. Zo was de oorspronkelijke naam van „De Liefde" geweest „Erasmus", waarvan volgens de gebruiken van die tijd een afbeelding zich bevond aan het hekwerk van de achtersteven van het schip.

Van de vijf schepen, welke het eskader telde, hebben maar twee de Groote Oceaan bereikt, nl. „De Hope" en „De Liefde" (het ex-Erasmus). Bij een hevige storm op de 23ste Februari 1600 ging „De Hope" met man en muis naar de haaien, alleen „De Liefde (Erasmus) kwam een maand later in Japan aan. **Het eerste schip onder Nederlanse vlag was hiermede in Japan aangekomen**, met 24 man aan boord, waarvan er nog slechts zes op eigen benen konden staan.

Het schip ankerde in de Beppoe-baai, in de onmiddellijke nabijheid van Bungo, de plaats, vanwaar volgens de overlevering het beeld van Erasmus oorspronkelijk afkomstig zou zijn. Na enige dagen werd het schip door een groot aantal Japanners bezocht, die alles van het schip wegsleepten, dat hun merkwaardig voorkwam. Het is wel zo goed als zeker, dat bij dit „vreemdelingenbezoek" aan 't eerste Nederlandse schip de houten Erasmus door de Japanners van 't schip werd afgenomen en als curiositeit medegenomen. De beschadiging, welke het beeld heeft opgelopen wijst er op, dat dit medenemen van souvenirs enigszins hardhandig is gegaan. Ook het schip zelf werd door de Japanners in beslag genomen, maar kort daarop is het vergaan nabij Oezaga. Het enige overblijfsel van deze stoutmoedige tocht is het Erasmusbeeld geweest, dat nu na drie eeuwen weer de weg zal terug nemen naar Erasmus' geboortestad.

Ongetwijfeld een merkwaardige gebeurtenis.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 2 tot en met 8 Maart 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.
Three Kids and a Queen.
Wings in the Dark.

In Cinelandia.
Young Eagles.
Mississippi.
Strawberry Roan.
Charlie Chan's courage.
Les Miserables.

In Hollywood.
Three kids and a Queen.
Curly Top.
Strawberry Roan.

B. Onderstaande Films bevatten gedeelten die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Roxy.
Public Hero No. 1.
Shadow of Doubt.
Come on Marines.

Cinelandia.
Public Hero No. 1.
We live again.
Mark of the Vampire.

Hollywood.
Crime doctor.
Strictly Dynamite.

GEMENGD NIEUWS.

EEN TUNNEL DOOR DE MONT BLANC.

Frans—Italiaanse onderneming.

Na zestig jaren van discussie en onderhandelingen is thans het definitieve plan voor een tunnel door de Mont Blanc bij de Franse regering in ernstige overweging, terwijl ook de Italiaanse er alle aandacht aan besteedt. De promotors van het plan wensen de constructie intussen zelf ter hand te nemen en ze denken, het project in drie of vier jaar ten uitvoer te kunnen brengen. Volgens hun berekeningen zal de tunnel volkomen renderen. De kosten worden op driehonderd millioen francs geraamd.

Het oorspronkelijk plan omvatte de constructie van twee tunnels, voor de twee verkeersrichtingen, beide met dubbele baan. Voorts zou een grote stijging na Chamonix geneutraliseerd worden door het aanleggen van spiralen. Dit echter zou de lengte van de tunnel en bovendien de kosten zeer vergroot hebben, weshalve het plan werd herzien.

Het huidige omvat slechts één tunnel, overigens iets breder dan één der aanvankelijk geprojecteerde tunnels, terwijl de tunnel in een rechte lijn van de Franse naar de Italiaanse kant van de Alpen lopen zal. En de totale lengte van Chamonix tot Entreves (Italië) zal ruim zestien kilometer bedragen.

De tunnel loopt door het graniet der Alpen, op sommige punten tot een hoogte van ruim een-en-twintig honderd meter stijgend. Zijn hoogste punt zal zeven kilometer van Chamonix af liggen. En de eigenlijke Mont Blanc-tunnel wordt ruim tien kilometer lang.

Het massief bij Chamonix binnendringend, zal hij eerst de Rocher de la Vacherie doorsnijden, dan de Col du Geant, de Valle Blanche en de Géant Glacier, op een hoogte van ongeveer elfhonderd meter aan de Italiaanse kant uitkomend, op de weg van Entrevers naar Aosta.

Het tunnelplan zal aan drie- of vierduizend arbeiders werk verschaffen en tevens voor diverse industriën van belang zijn. Hierom koestert de Franse regering er grote belangstelling voor en in de kamers is reeds pressie op haar uitgeoefend, om er zo gauw mogelijk haar goedkeuring aan te hechten.

Men vertrouwt, dat per dag minstens driehonderd auto's de tunnel zullen benutten. Deze schatting is hierop berekend, dat thans ruim 350 auto's elke dag de moeilijke weg van Chamonix passeren. Aangezien de tunnel de enige zal zijn, die de gehele winter open kan worden gehouden, zal hij door tal van automobilisten uit Frankrijk, België, Nederland en Engeland worden gebruikt. Verder vormt hij in de toekomst de snelste verbinding tussen Parijs en Rome.

Ofschoon de Franse regering groot belang stelt in de tunnel, zal hij toch door een particuliere maatschappij geëxploiteerd worden, ondertussen met deelneming in het kapitaal van de zijde der Italiaanse en Franse regeringen. Er is reeds een Frans-Italiaanse syndicaat gevormd, om het plan zo snel mogelijk werkelijkheid te doen worden. In dit syndicaat zijn o.a. vertegenwoordigd de grote Schneiderfabrieken, de Vereniging van Franse autofabrikanten en tevens heeft er zitting in senator Purcelli, de „vader" der Italiaanse autowegen.

De arme wordt ook door zijn naaste gehaat, maar de rijken hebben vele vrienden.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

Elftalopgaven over de Maand Maart moeten uiterlijk 29 Februari in het bezit zijn van den competitieleider, Rembrandstraat 40.

Zondag, 23 Februari 1936.

A.-klasse:	R.C.C.—TRANSVAAL	1—1
	ASIENTO—VOLHARDING	Niet doorgegaan.
	BISMARCK—HERCULES	Niet doorgegaan.

STAND COMPETITIEWEDSTRIJDEN

Zondag, 23 Februari 1936.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	15	10	4	1	32	10	24	1.60
VOLHARDING	14	9	3	2	20	8	21	1.50
BISMARCK	17	10	3	4	26	16	23	1.35
R.C.C.	12	5	4	3	16	12	14	1.17
AJAX	18	5	7	6	12	20	17	0.94
TRAPPERS	14	5	3	6	16	10	13	0.93
HERCULES	14	3	5	6	9	18	11	0.79
ASIENTO	13	2	4	7	11	25	8	0.62
M.S.V.	17	4	3	10	19	31	*9	0.53
TRANSVAAL	16	2	4	10	12	23	8	0.50

* 2 Winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd AJAX—M.S.V. op 1 December 1935.

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	11	9	2	0	41	7	20	1.82
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	9	3	3	3	17	15	9	1.00
ASIENTO II	6	3	0	4	10	11	6	1.00
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	20	2	0.25

Zondag, 1 Maart.

MUNDO NOBO:
R.C.C.—JONG-HOLLAND
Aanvang 4 uur precies.

Zondag, 8 Maart.

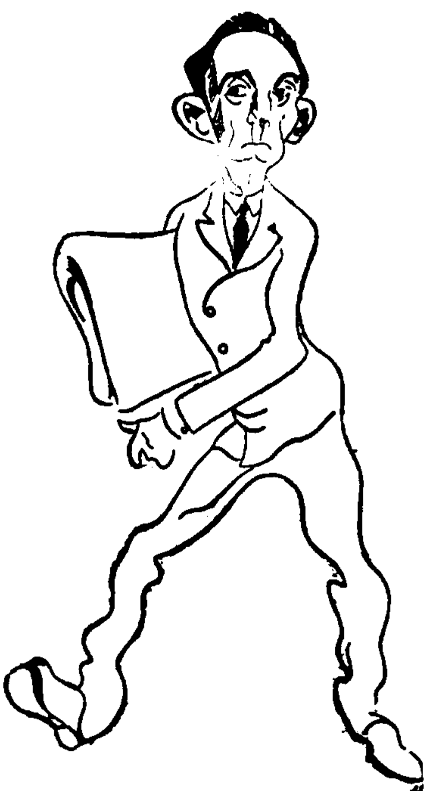
MUNDO NOBO:
M.S.V.—R.C.C.
Aanvang 3 uur precies.
TRAPPERS—JONG-HOLLAND
Aanvang 4 uur precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—HERCULES
Aanvang 4.15 precies

Aankomst en vertrek der schepen van 1--4 Maart 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	1	Aruba, Maracaibo
Carabobo	1	New York, P. Cabello	1	Aruba, P. Cabello, La Guaira, S. Juan, N. York
Falcon	1	Maracaibo	1	Maracaibo
New York	2	New York	2	Cristobal, New York
Mimi Horn	2	Cartagena	2	Hamburg
Austvangen	2	New Orleans	2	La Guaira
President Gomez	—	Curaçao	2	Jacmel, Kingston, P. au Prince
El Libertador	4	Maracaibo, Aruba	4	La Guaira
Astrea	4	New York, P. au Prince La Guaira, P. Cabello	4	Aruba, Maracaibo
Breda	4	Hamburg, Amsterdam	4	Cristobal, Costa del Pac.

Göbbels in de karikatuur.

De vrouw van een „Ministerialrat" van het ministerie Göbbels schenkt het leven aan een zoon. Men vertelt dit aan Gôring, die daarop antwoordt: „Eindelijk, eindelijk komt er wat uit het Propaganda-ministerie, dat handen en voeten heeft."

Gôbbels nieuwste titel: „Minister des jüdischen Aeussern."

Wat kan er nog uitgevonden worden? — Iets, wat Göbbels nog niet gedementeerd heeft.

Gôbbels werd 's morgens door zijn vrouw gewekt. „Ach, waarom heb je me gestoord?" bromt hij misnoegd, „ik had juist zo'n heerlijke droom".

„Wat heb je dan gedroomd?" — „Ik droomde, dat het 1936 was en ik nog in leven!"

Verklaarbaar.

„Gij schijnt werkelijk potdoof te zijn, want ondanks al mijn aanmaningen betaal je je schuld niet."

„Hoe kan dat ook anders, waar ik tot over mijn oren in de schulden zit."

Verdacht compliment.

„Wel, hoe smaakt u mijn wijn?" vroeg de hotelier.

„Nou, het water loopt me uit de mond", antwoordde de gast.

Toerisme.

„Venetië", zeide een jongedame, „vind ik gewoon een afschuwelijke stad." De zijden kousen, die ik daar kocht, waren de andere morgen al geladderd."

De prots.

„Als ik ergens overnacht, dan leg ik mijn portefeuille met geld altijd onder mijn hoofdkussen."

„Ja, dat kan jij misschien doen, maar ik kan zo hoog met mijn hoofd niet liggen."

Goede Raad.

„Lees dat eens aandachtig, ik voel dat in mij een dichter sluimert."

„Zorg dan, vriend, dat je hem niet wakker maakt."

Natuurgetrouw.

Op het toneel breekt onder een bepaalde scène een zwaar onweer los, 't bliksemt en dondert, en men hoort ook het gekletter van regen. „Zie je wel," fluistert een provinciaal tot zijn vrouw, „heb ik je vanmorgen niet gezegd, dat we slecht weer kregen, omdat mijn eksterogen zo gingen steken."

Uit Geneefse kringen.

Een chirurg, een architect en een diplomaat waren samen in discussie.

„Mijn vak", zei de chirurg, „is zeker het oudste van allemaal, omdat God reeds om de vrouw te scheppen, „een rib nam uit den man".

„Pardon," onderbrak hem de architect. „God zag eerst de chaos, en vóór Hij den mens schiep, bracht Hij eerst orde in de chaos, en was Hij dus de eerste bouwmeester van het Heelal."

„Ja," lachte op zijn beurt de diplomaat, „maar zeggen jelui niet altijd van ons mensen, dat 't de diplomaten zijn geweest, die de chaos hebben gesticht."

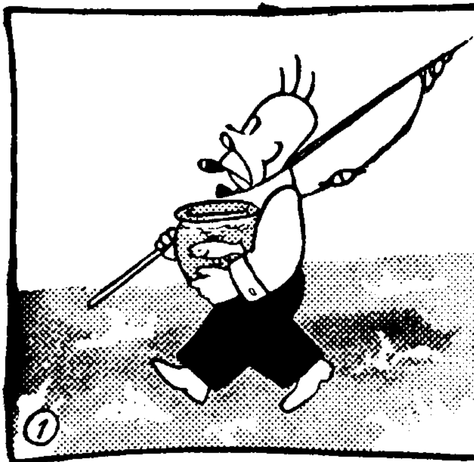
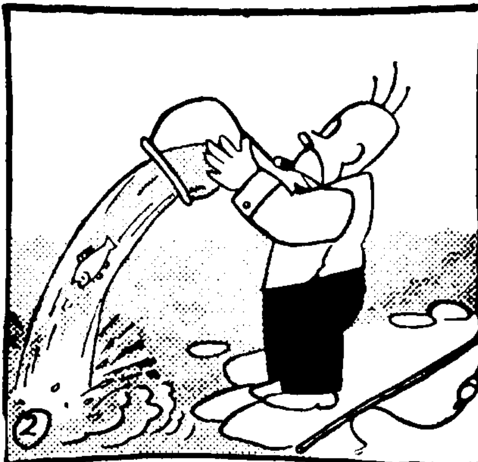
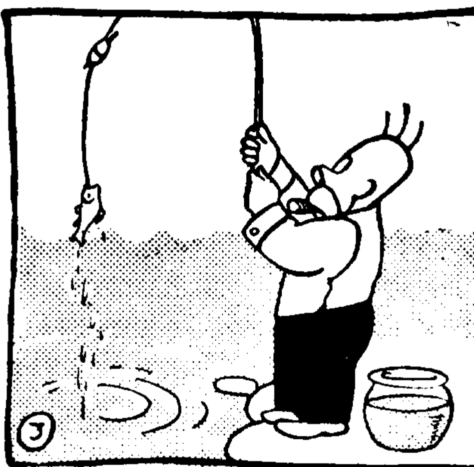
Probaat middel.

„Elke nacht heb ik altijd angst, dat er iemand onder mijn bed ligt. Weet je daar geen middel op?"

„Zeker, zaag gewoon de poten van je ledikant af."

Laatste groet.

Bij de begrafenis van lord Curzon in Dublin werd vermeld, dat toen het lijk werd uitgedragen, het orgel „Last-Post" speelde.

ADAMSON OP DE VISVANGST.